

نوجوان قهرمان محله فرهنگیان به سکوهای جهانی دوومیدانی می‌اندیشد

دونده بلندپرواز

ظریفیان هر چند قد بلند و پاهای کشیده و چابک یلدا در موفقیت‌هایش به عنوان یک دونده، تأثیر زیادی داشته است، اما مهم‌تر از آن اراده و پشتکارش برای تغییر زندگی، او را به سمت سکوهای برتر استانی و کشوری کشانده است. یلدا صفتیانی نوجوان ۱۷ ساله محله فرهنگیان با یک آلبوم پر از حکم‌های قهرمانی و تقدیرنامه‌های مختلف در دوومیدانی، دو تارنوازی، نقاشی و حتی ملیله‌دوزی در رده‌های ناحیه‌ای، استانی و کشوری در این مصاحبه شرکت کرد در حالی که می‌گفت همه را مرمون حمایت‌های پدرش است.

● دختری از طبیعت شمال خراسان

خانواده صفتیانی پنج سال است که ساکن محله فرهنگیان شده‌اند. از طبیعت زیبای شمال خراسان و از شهر لایین نوبه مشهد کوچ کرده‌اند. یلدا تا هشت سالگی در لایین نوبزرگ شد. خاطرات کودکی او پر است از همراهی‌هایش با پدر در کوه‌های هزارمسجد و زمین‌های شالیزار برنج. می‌گوید: همیشه صبح‌ها همراه پدر می‌رفتم که آب زمین‌ها را باز کنیم و ببینیم. مانند پدرش آرام و شمرده حرف می‌زند و مانند او می‌خندد. حتی آرزوهایش شبیه واقعیت زندگی پدرش است: معلمی.

در آن طبیعت گردی‌ها بود که آقای صفتیانی به دخترش گفت: تو هم مثل من استعداد ورزش داری. خودش غیر از آنکه به اقتضای شرایط زندگی کوهنورد و طبیعت‌گرد بود، والیبالی هم کار می‌کرد. بعد که به مشهد آمدند دخترش را به سالن دوومیدانی استاد باغبان باشی در مجموعه ورزشی شهید بهشتی برد و گفت از او امتحان بگیرند. یلدا تعریف می‌کند: گفتند کفش مناسب نداری، نمی‌شود امتحان بدهی. گفتم کفش‌هایم را درمی‌آورم. اشتیاقم را که دیدند اجازه دادند با همان کفش‌ها امتحان بدهم. یکی از مربی‌ها که می‌گفتند در سطح ملی کار می‌کنند از من امتحان گرفت. بعد از آن گفت: بیایا خودم کار کن.

● هیچ کس خبری از من نگرفت

مقام‌هایش شامل رتبه‌های برتر استان یا کشور در مسابقات قهرمانی لیگ‌های فدراسیون دوومیدانی و مسابقات آموزش و پرورش است. از کلاس سوم تا نهم، هر سال در این مسابقات شرکت می‌کرده که با اول می‌شده یادوم. می‌گوید: دوومیدانی را انتخاب کردم چون یک رشته ورزشی مادر است و به نظرم رشته‌ای است که برای دختر هادر ایران می‌تواند آینده بهتری نسبت به دیگر رشته‌ها داشته باشد.

البته او فکری می‌کنند در کل فضای پیشرفت در ورزش برای دخترها خیلی کم است و حتی خیلی وقت‌ها به ورزش دخترها آنچنان که باید بهاداده نمی‌شود. مثال هم می‌زند می‌گوید: از دو سال پیش به که به دلیل کرونا مسابقات نبود و من هم درگیر درس بوده‌ام هیچ کس هیچ خبری از من نگرفت. هیچ کس حتی یک زنگ به من نزد که بگوید تو قهرمان مابودی والان چه کار می‌کنی؟ به راحتی فراموش می‌شویم. حتی در یکی از مسابقات چون آسیب دیده بودم نمی‌خواستند من را به مسابقات کشوری ببرند. گفتند باعث می‌شود تیم پایین بیاید. گفتم هر طور شده می‌روم. مربی ام خانم فاطمه عزیز خیلی حمایت کرد و در نهایت رفتم. هنگام مسابقات مربی‌ها از من صرف نظر کرده بودند ولی بعد که دیدند دارم در جدول بالامی‌روم آمدند سمتم و شروع کردند به تشویق و اول شدن. او هیچ وقت دست از آرزوهایش بر نمی‌دارد و روزی را می‌بیند که بر سکوهای جهانی دوومیدانی پا گذاشته است.

امید
محله

کرونا زندگی

بعد از تعطیلات کرونایی دورهمی شعر فرهنگ سرای فناوری ورسانه دوباره راه‌اندازی شده است

محفلی برای شاعران و غیر شاعران

ظریفیان اشیوع

کرونا و محدودیت‌های

پس از آن، فقط کسب و کارها

را دچار آسیب نکرد، بسیاری

از گدغه‌های فرهنگی و اجتماعی

شهر و ندان نیز که سال‌ها نقش مهمی در

مشارکت مردم در فعالیت‌های اجتماعی داشتند

از رونق افتادند. با این حال در ماه‌های اخیر که آمارهای

کرونا بی‌رویه کاهش رفتند و بسیاری از محدودیت‌ها

برداشته شدند، پاتوق‌های محلی فعالیت دوباره خود را شروع

کردند. پاتوق شعر فرهنگ سرای فناوری و رسانه نیز از که از سال

۱۳۹۶ هر یکشنبه بعد از ظهر در سالن جلسات فرهنگ سرای تشکیل

می‌شد، با شیوع کرونا از هم پاشید، اما از ابتدای پاییز فعالیت دوباره خود

را شروع کرد و حالا کم‌کم به سمت رونق سال‌های قبل پیش می‌رود.

● محفلی برای همه

پاتوق شعر فرهنگ سرای فناوری و رسانه واقع در بوستان لاله با نام جلسه استاد اسماعیل گلشن نیز شناخته می‌شود. او استاد بازنشسته ریاضیات است اما سال‌هاست شعر را نیز به عنوان یک علاقه شخصی دنبال می‌کند. محفل ادبی بعد از آن شکل گرفت که او به فرهنگ سرا برای مطالعه و امانت گرفتن کتاب رفت و آمد می‌کرد و در این رفت و آمدها با مسئولان فرهنگ سرا هم صحبت می‌شد. در این گفت و گوها بود که مسئولان فرهنگ سرا با توجه به توانایی‌های گلشن به او پیشنهاد برگزاری پاتوق شعر را دادند. خود گلشن می‌گوید: تا پیش از کرونا استقبال شهر و ندان خیلی خوب بود و گاهی تمام صندلی‌های سالن پر می‌شد.

کرونا برگزاری جلسات را به مدت یک سال و نیم تعطیل کرد و حالا از ابتدای مهرماه این جلسات از سر گرفته شده‌اند. گلشن درباره رویکرد محفل می‌گوید: جلسه ما جلسه آزاد شعر است. یعنی همه می‌توانند در آن شرکت کنند و لازم نیست حتماً شاعر باشند. علاقه‌مندان به شعر و ادبیات هم می‌توانند در این جلسه شرکت کنند و اشعاری از شاعران مورد علاقه خودشان را قرائت کنند. بسیاری از افراد نیز اشعار خود را می‌خوانند که در ادامه حاضران به نقد و بررسی آن می‌پردازند.

● رونق دوباره پاتوق‌های محلی

فرهنگ سراهای مشهد از ابتدای شکل‌گیری شان تا کنون کار کرده‌های متفاوتی داشته‌اند. رئیس اداره فرهنگی معاونت فرهنگی و اجتماعی شهرداری مشهد در این باره توضیح می‌دهد: در ابتدا رویکرد فرهنگ سراها ارائه خدمات عمومی فرهنگ و هنر، پر کردن اوقات فراغت و ارائه آموزش‌های مهارتی شهروندی به شهروندان بود. اما در دوره‌ای مدیریت شهری با بررسی موضوعات شهر مشهد تصمیم گرفت که فعالیت فرهنگ سراها را به سمت موضوعی شدن پیش ببرد. با این هدف که دامنه شمول مخاطبان آن‌ها شهروندان تمام مناطق مشهد باشند و نه محلات خاصی که فرهنگ سراها در آن‌ها قرار گرفته‌اند. از آن پس فرهنگ سراها ۷۰ درصد فعالیت‌های خود را به سمت فعالیت‌های موضوع محور پیش بردند.

علی مسافری می‌افزاید: اما بعد از آن دوباره توجه مدیریت شهری به سمت عمومی کردن فعالیت‌های فرهنگ سراها و ارائه خدمات منطقه‌ای جلب شد. او با تأکید بر اینکه شیوع کرونا عوامل اصلی کم‌رنگ شدن پاتوق‌های محلی بوده است گفت: امیدواریم سال آینده با کاهش محدودیت‌های کرونا و افزایش ظرفیت‌های انسانی، شاهد رونق دوباره پاتوق‌های فرهنگی هنری در نقاط مختلف شهر باشیم. چرا که پاتوق‌های شعر محلی ظرفیت‌های خوبی برای ایجاد نشاط اجتماعی هستند. با توجه به زیاد بودن علاقه‌مندان به شعر و ادبیات در مشهد، این محافل محلی به نسبت هزینه‌ای که برای برگزاری آن‌ها صرف می‌شود، آورده خوبی در پر کردن اوقات فراغت شهروندان داشته‌اند و مورد رضایت مردم بوده‌اند.